

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

FRANCISCI|| XAVERII EPISTOLA-||RVM LIBRI|| QVATVOR||

Francisco <de Javier>

Mogvntiæ, 1600

VD16 J 197

P. Simoni Roderico.

urn:nbn:de:hbz:466:1-43721

numero, de viris etiam insignibus in Societatem adscriptis, deque hominibus doctrina, atque eruditione præstantibus, quibus Societas aucta est, ad nos diligenter copioseque perscribat. Eiusmodi n. epistola ingentes labores, quos terra, marique tum apud Iapones, tum apud Sinas perferimus, magno utique solatio leuabit. DEVS nos in cœlestium felicitate, & (si ex eius gloria futurum est) in hac vita coniungat. Id enim, si mihi imperetur, obedientiæ vi effici nullo negotio potest. Omnes mihi liquido affirmant, è Sinarum regno Hierosolymam adiri posse. Si ita esse comperero, quot inde leucis distet, quot mensium iter sit, faciam ut scias. Datæ V. Idus Aprilis. Anno. M. D. LII. Goa.

Tuus minimus filius, longissimeque exulans,
Franciscus Xauerius.

P. Simoni Roderico in Lusitaniam.

Epist. VII.

Gratia & caritas Christi D.N. &c.

MATTHÆVS, & Bernardus Iapones qui me inde usque ex Iaponia in Indiam sunt profecuti, veniunt istuc eo consilio, ut in Lusitaniam atque Italiam profecti Christianæ religionis amplitudinem viderent, ac perspiciant potissimum Romæ: inde domum reuersi comperta ab se & visa renuntiēt
ciuibus

ciuibus. Quare sic eos tibi commēdo, vt ma-
 iore studio neminem commendare possim.
 Da operam, vt lati ac voti compotes reuer-
 tantur. Nam illorum testificatio magnam
 nobis, ac nomini Christiano conciliatura est
 auctoritatem. Iapones quippe cæteras natio-
 nes contemnunt præ se: atque hæc fuit cau-
 sa, cur nulla cum gente commercio iunge-
 rentur; quoad eò Lusitani, octo aut nouem
 ab hinc annis appulerunt. Has insulas Hi-
 spani Argentarias vocant. Ac mihi Lusitani
 quidam in Iaponia confirmarunt, Hispanos
 ex noua Hispania Molucum petentes præ-
 teruehi solitos Iaponiam: si qua autem eorū
 nauis eò appellere cōetur in itinere interire.
 Eius rei hanc à Iaponib' afferri causam, q̄ in
 Iaponico mari ab ea parte, qua ex noua Hi-
 spania in Iaponiam nauigatur, permultæ
 syrtes occurrant, vbi naues inhærentes de-
 pereant. Hoc eò scribo, vt Regis ac Reginae
 literis Carolum Cæsarem, & Hispaniæ Re-
 gem admonendos cures, ne ex noua Hispania
 classes ad occupandas Argentarias insu-
 las mittant: omnes enim naues (vt nunc qui-
 dem est) ad vnā perituras. Etenim, vt inco-
 lumes ad insulas perueniant, si earum potiri
 contentur armis, negotium fore cum gente
 non minus cupida, quam bellicosa, que quā-
 uis magnam hostiū classē per vim captura
 videatur. Huc accedere, quod terra adeo ste-
 rilis

rilis est, ac vasta, vt peregrinę copię fame debellari nullo negotio possint. Tantas porro circum has insulas existere tempestates, vt Hispanis nauibus, nisi portum aliquem habeant amicorum, quò sese recipiant, certum exitium impēdeat. Iterum dico, adeo auidos armorum esse Iapones; vt studio auferendi arma (quantum ex eorum ingeniis ac moribus coniecere licet) Hispanos contrucidaturi sint ad vnum. Hęc ego Regi iam pridem scripsi, sed fortasse occupationibus factū est, vt tota res ex animo eius effluerit. Verum vt hac religione animum liberem meum, id Regi in memoriam redigas velim; sane enim miserabile est, audire multas nouę Hispanię classes, dum Argentarias insulas peterēt, in cursu perisse. Nam præter Iaponię insulas in illa Orientis parte nullę extant, vbi sint argenti fodinę.

Iterum tibi mando, vt hosce Iapones sic accipias, vt de templi, Academiis, cæterisq; rebus nostratibus multa habeant admirabilia, quę deinde popularibus commemorent suis. Equidem confido fore, vt Christianorū opes atq; amplitudinem obstupescāt. Bernardo, itemque Matthæo in Iaponia sum vsus plurimum. Homines sunt tenui quidem re, sed magna fide, qui contracta mecum familiaritate, reuertentē me in Indiam ex Iaponia ea mente sunt prosecuti, vt in Lusitaniam, ac
Romam

Romam pergerent. Nam Iapones nobili loco nati alienas terras peragrandi studio non tenentur, quanquam Neophyti nonnulli viri honesti Hierosolymã cogitant, vt Christi Domini incunabula ac patibulum inuisant, Matthæus & Bernardus in primis: qui tamen perlustratis rebus Romanis, vtrum Hierosolymam accessuri sint, nescio. Equidẽ optabam par Bonziorum literatorum in Lusitaniam mittere, vt Iaponicorum ingeniorum, (nihil enim illis acutius aut prudentius) specimen caperes; verum illi vtpote & nobiles, nec egentes, adduci non potuerunt, vt vel ad tempus cederet patria. Alios præterea Neophytos mecum abducere sum conatus, qui maritimi itineris, tam longinqui præsertim difficultatibus deterriti ab eo consilio sunt. Hos igitur (Matthæum dico, & Bernardum) Romã ita mittas velim, vt deinde Patribus aliquot comitati in Iaponiam reuertantur; fidemq; faciant popularibus suis, quantum tandem intersit inter Christianorum opes, & Iaponum. DEVS faxit, si è diuino cultu est, vt nos apud Sinas aliquando reuisamus; sin minus, vtiq; in cœlesti patria; vbi longe maiore cū voluptate intermissos tuę suauissimę consuetudinis exigam fructus. V.

Aprilis. Anno. M. D.

LII. Goa.

Ioanni